

Η πνευματική αντιμετώπιση της ασθένειας (Ιερομόναχος Γρηγόριος, Ιερών Κουτλουμουσιανόν Κελλίου Αγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, Καρυές Αγίου Όρος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 14 Δεκεμβρίου, 2007

Η προϋπόθεση για να ωφεληθεί ο άνθρωπος από την δοκιμασία της αρρώστιας του είναι να την αντιμετωπίσει πνευματικά. Τότε ευχαριστεί τον Θεό, ο οποίος σαν καλός πατέρας τον αξίωσε της παιδείας Του, ενθυμούμενος τον προφητικό λόγο: Ον αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται. Ενθυμείται ακόμη τον λόγο του Αποστόλου «Τις εστιν υιός ον ου παιδεύει πατήρ», και αφήνεται στην πρόνοια του Θεού, του μοναδικού Ιατρού της ψυχής και του σώματος. Ας δούμε αναλυτικότερα ποια είναι η πνευματική αντιμετώπιση της ασθενείας.

α. Με προσευχή

Ο πιστός χριστιανός ασκεί σε όλη του την ζωή το έργο της προσευχής. Πολύ περισσότερο όμως αισθάνεται την ανάγκη να καταφύγει με την προσευχή στον Θεό, κατά την περίοδο της ασθενείας του. Εν ημέρα θλίψεώς μου τον Θεόν εξεζήτησα, λέγει και ο προφήτης Δαβίδ.

Αναφέρεται στο Γεροντικό για κάποιον άρρωστο μοναχό που ζήτησε την προσευχή του αγίου Βαρσανουφίου για να θεραπευθεί. Κι εκείνος του απάντησε: «Αδελφέ, γιατί φωνάζεις; Γιατί στέλνεις μακριά δεήσεις, ενώ έχεις πολύ κοντά σου τον Ιησού να στέκει και να ποθεί να Τον καλέσεις σε βοήθεια σου; Φώναξε Του: "Κύριε, Ιησού ελέησε με!", και θα σου αποκριθεί. Άγγιξε την άκρη του ιματίου Του και θα σου θεραπεύσει, όχι μόνο την μία, την σωματική αρρώστια, αλλά όλες σου τις αρρώστιες... Μην θλίβεσαι, είναι κοντά το έλεος του Θεού».

Η προσευχή, έστω και αν δεν έχει σαν αποτέλεσμα την άμεση θεραπεία, πολύ ωφελεί τον άρρωστο. Τον ενισχύει πνευματικά και τον δυναμώνει στην πίστη. Τον ανανεώνει ολόκληρο και τον βοηθά να αντιμετωπίσει σωστά την αρρώστια του και

να ωφελείται από αυτήν.

Είναι σημαντικό βέβαια να τονίσουμε ότι ο πιστός θα πρέπει από υγιής να ασκηθεί και να αγαπήσει την προσευχή. «Πριν αρρωστήσεις αναζήτησε τον θεραπευτή», μας προτρέπουν οι Άγιοι. Διότι όταν η αρρώστια συνοδεύεται από αβάσταχτο πόνο, είναι πολύ δύσκολο ο νους, και ειδικά ο αγύμναστος, να συγκεντρωθεί και να υψωθεί προς τον Θεό. Ο πόνος του σώματος αναγκάζει τον νου να προσηλωθεί στο σημείο του πόνου.

Ρώτησαν τον γέροντα Παΐσιο πώς αντιμετωπίζει κανείς έναν ανυπόφορο πόνο, κι εκείνος απάντησε: «Αν (ο άρρωστος) είναι κοσμικός, με το τραγούδι, αν είναι πνευματικός άνθρωπος, με την ψαλμωδία». Και συνέχισε ο Γέροντας: «Μια μέρα κρύωσα και είχα έναν πονοκέφαλο, που πήγαινε να σπάσει το κεφάλι μου. Αρχισα λοιπόν μια πολύ ωραία ψαλμωδία, και μου έφυγε ο πονοκέφαλος. Πραγματικά η ψαλμωδία μαζί με την ευχή πολύ βοηθάει σ' αυτές τις περιπτώσεις, απαλαίνει την ψυχή, την γλυκαίνει».

β. Με υπομονή και ευχαριστία

Η προσευχή μας βοηθά να αντιμετωπίσουμε σωστά την ασθένεια μας. Και η σωστή και πνευματική αντιμετώπιση της ασθένειας βρίσκεται στην υπομονή και την ευχαριστία. Οι άγιοι Πατέρες παρομοιάζουν την αρρώστια με φωτιά που δοκιμάζει το μέταλλο του αρρώστου, και γι' αυτό καλούν τον πιστό να δείξει μεγαλοψυχία και να ευχαριστεί τον Θεό. Ωστε, «αν μεν είναι σίδηρος, δηλαδή αμαρτωλός, θα αποβάλει την σκουριά με την φωτιά της ασθένειας. Και αν είναι χρυσάφι, μένει καθαρός και λαμπρός δια της υπομονής, της ανδρείας, της ταπεινώσεως και ελπίδος» που δείχνει. «Αν υπομένεις την ασθένεια με ευχαριστία, εκείνη γίνεται για σένα αφορμή στεφάνων», μας λένε οι Άγιοι.

Ο ιερός Χρυσόστομος μας βοηθά να τοποθετηθούμε σωστά απέναντι στην δοκιμασία της ασθένειας, στην ιατρική αυτή του Θεού: «Ας μην δυσανασχετούμε, ούτε να

δειλιάζουμε όταν μας συμβεί κάτι απροσδόκητο, αλλά ας αφήνουμε Αυτόν που τα γνωρίζει καλά αυτά, να δοκιμάζει στην φωτιά την ψυχή μας, όσο καιρό θέλει. Διότι αυτό το κάμνει για το συμφέρον και την ωφέλεια των δοκιμαζόμενων... Ένας γιατρός είναι γιατρός όχι μόνον όταν λούζει και τρέφει τον άρρωστο... αλλά και όταν καυτηριάζει και κόβει... Γνωρίζοντας λοιπόν ότι ο Θεός είναι περισσότερο φιλόστοργος από όλους τους γιατρούς, μην εξετάζεις με περιέργεια, ούτε να ζητάς από Αυτόν λόγο για την θεραπεία».

Γράφει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος σε άρρωστο φίλο του: «Να φιλοσοφείς την αρρώστια... και να την θεωρείς παιδαγωγία για το συμφέρον σου... Άφησε το σώμα να πάσχει τα δικά του, αφού οπωσδήποτε, ή τώρα ή αργότερα, θα διαλυθεί σύμφωνα με τον φυσικό νόμο. Την ψυχή όμως κράτα την ψηλά, και με τους λογισμούς να βρίσκεσαι μαζί με τον Θεό». Ο ίδιος Άγιος, αναφερόμενος στην δική του περίπτωση, γράφει: «Πονώ στην αρρώστια μου, αλλά χαίρομαι». Η χαρά αυτή είναι η χαρά του Χριστού που γεμίζει την ψυχή του δοκιμαζόμενου πιστού, γι' αυτό είναι ανεξήγητη για τον άνθρωπο που δεν πιστεύει στον Χριστό.

Όταν ο πιστός βλέπει την ασθένεια του με καλό λογισμό, παίρνει πνευματική δύναμη. Βλέπει π.χ. σε πόσο χειρότερη θέση βρίσκονται άλλοι ασθενείς, και νοιώθει να αλαφρώνει το βάρος της δικής του ασθένειας. Βλέπει με πόση καρτερία αντιμετωπίζουν άλλοι την ασθένεια τους και παραδειγματίζεται. Φέρνει στον νου του τα πάθη του Χριστού και το μέγεθος της θείας αγάπης, και συντρίβεται. Χαρακτηριστική είναι η ευχή του γέροντος Παϊσίου σε ασθενή: «Καλή υπομονή. Εύχομαι ο Χριστός να σου αυξάνει την αγάπη Του, για να ξεχνιέται ο πόνος σου». Για την αντιμετώπιση των ασθενειών έλεγε επιγραμματικά: «Ο πνευματικά υγιής γλεντά την αρρώστια του. Ο άρρωστος (πνευματικά), υποφέρει»!

Οι Άγιοι όχι μόνο χαίρονται στην αρρώστια τους, αλλά, επειδή γνωρίζουν την ωφέλεια που προξενείται από αυτήν, ανησυχούν όταν μένουν πολύ καιρό υγιείς! Διαβάζουμε στο Γεροντικό:
Ήταν ένας Γέροντας που συνεχώς κακοπαθούσε και αρρώσταινε. Κάποτε λοιπόν πέρασε έναν ολόκληρο χρόνο χωρίς να πάθει κακό και γι' αυτό στενοχωριόταν υπερβολικά και έκλαιγε, λέγοντας:

— Μ' εγκατέλειψε ο Θεός και δεν μ' επισκέφθηκε!

(«ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ» ΚΕΦ. Α', Εκδόσεις Δόμος 2005)

Διαβάστε το 1ο κεφάλαιο του βιβλίου "Τα αίτια των ασθενειών" πατώντας [εδώ](#)

Διαβάστε το 2ο κεφάλαιο του βιβλίου "Ο σκοπός και η ωφέλεια των ασθενειών" πατώντας [εδώ](#)

(Πηγή: "ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ", αρ. φ. 138)